

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (Judecător D.Dulghieru)

Dosarul nr. 3a-485/19

02-3a-6321-20032019

DECIZIE

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ

al Curții de Apel Chișinău

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Anatolie Minciuna

Judecători

Victoria Sîrbu și Viorica Mihaila

Grefierul

Mihaela Pîrvu

examinând în ședința de judecată publică cererea de apel depusă de reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei nr.378/237 Dfa din 06.07.2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL "Financial Investment Group" la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare,

împotriva hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2019, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La data de 06 august 2018, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei nr.378/237 Dfa din 06.07.2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că din comunicările executorului judecătoresc Alexeenco Olga a aflat că, în cadrul ședinței Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești din 06.07.2018, urmare a examinării plîngerii din 04.12.2017 depusă de SRL „Financial Investment Group” a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru săvîrșirea abaterii disciplinare.

În acest context a relatat reclamantul că, nu a comis nici o abatere disciplinară și nu au existat circumstanțe sau proceduri în cadrul cărora ar fi posibil sancționării disciplinare.

A relatat că, în ziua de 06.07.2018, împreună cu avocatul Chisilița Corneliu se aflau în concediu de odihnă planificat, fapt despre care a informat Colegiul disciplinar.

Notează că nu este de acord cu hotărîrea Colegiului Disciplinar al Executorilor Judecătorești.

Suplimentar la cele indicate în textul acțiunii inițial, în ședința de judecată reprezentantul reclamantului executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, avocatul Chisilița Corneliu a notat că, la 15.07.2016, executorul judecătoresc Olga Alexeenco a asigurat funcționalitatea biroului executorului judecătoresc Anatolie Bănărescu și, astfel a primit cererea reprezentantului SRL „Servivet”, Ambrosi Tudor, prin care ultimul a solicitat primirea spre executare a documentului executoriu nr.2i-298-1/16, emis de Curtea de Apel Chișinău la 11.06.2016 și eliberat creditorului la 15.07.2016.

Susține că, la 18.07.2016, de către Curtea de Apel Chișinău a fost emisă încheierea nr.2i-623/16 prin care s-a dispus admiterea spre examinare a cererii introductive înaintată de debitorul SRL „Financial Investment Group”.

Precizează că, conform dispozitivului încheierii Curții de Apel Chișinău din 18.07.2016, în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitoriale ale SRL „Financial Investment Group” pe perioada derulării procesului de insolvență, a fost dispusă aplicarea următoarelor măsuri de asigurare conform art.23, 24 ale Legii insolvenței nr.149 din 29.06.2012: a fost numit în calitate de administrator provizoriu administratorul autorizat Ion Crețu, deținătorul autorizației nr.191 din 23.02.2015, eliberată de Ministerul Justiției; a fost dispus ca deciziile privind gestionarea patrimoniului să fie luate doar cu acordul administratorului provizoriu; a fost pusă interdicție de înstrăinare de către debitor a bunurilor sale; a fost aplicat sechestrul pe toate bunurile debitorului și corespondența lui comercială; au fost suspendate urmărirea individuală ale creditorilor și executările silită a creanțelor acestora contra debitorului.

Afirmă că, la 22.07.2016, încheierea nominalizată, împreună cu notificarea administratorului autorizat Ion Crețu prin care a solicitat sistarea executării silită a documentului executoriu nr.2i-298-1/16, a fost expediată executorului judecătoresc Olga Alexeenco, iar la 01.08.2016, la revenirea în exercitarea funcției, reclamantul Bănărescu Anatolie a dispus preluarea executării documentului executoriu nr.2i-298-1/16, întocmind actul de preluare corespunzător, ce asigură celeritatea în cadrul procesului de executare și nu necesită a fi comunicat separat, or, despre emiterea actului prenotat părțile au fost înștiințate concomitent cu actele ulterioare.

Subliniază că, prin încheierea nr.056-706/2016 din 05.08.2016, ținând cont de cererea creditorului SRL „Servivet” din aceeași dată cu privire la strămütarea documentului executoriu nominalizat, reclamantul a dispus strämütarea titlului executoriu nr.2i-298-1/16 executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru.

A mai menționat că, la 01.08.2016, în rezultatul preluării dosarului de executare, reclamantul a constatat că, nici creditorul și nici debitorul, nu au înaintat vreo cerere întru demararea și efectuarea procedurii de conciliere în condițiile art.62 Cod de executare și, luând în considerațiune faptul că, taxa pentru efectuarea procedurii de conciliere a părților procedurii de executare indiferent de rezultatele ei constituie 15 unități convenționale ce constituie suma de 300 lei, potrivit pct.12 alin.(11) din Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.886 din 23.09.2010, care nu a fost achitată de debitor, precum și nici nu a fost avansată de către creditor, executorul judecătoresc a decis în mod deliberat de a nu petrece aceste acțiuni, luând în considerațiune lipsa interesului din partea părților procedurii de executare, precum și călăuzindu-se de prevederile art.36 alin.(3) Cod de executare, care prevede în mod expres că, partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acțiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare necesare în acest scop. Pentru actele sau acțiunile dispuse și efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor. Or, potrivit art.70 alin.(2) Cod de executare, executorul judecătoresc urmează să întreprindă imediat toate acțiunile necesare în vederea executării hotărîrii judecătorești. Dacă legea nu prevede altfel, termenul dintre acțiunile complexe ce urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc nu va depăși 15 zile. Curgerea acestui termen se suspendă pe durata suspendării sau amînării executării, strämütării procedurii de executare, imposibilității executorului judecătoresc de a acționa din motive ce nu depind de voința sa, precum și în cazul în care nu au fost avansate cheltuielile necesare pentru efectuarea actului următor.

A mai indicat reprezentantul reclamantului că, conform art.62 alin.(6) Cod de executare, procedura de conciliere a părților poate fi reluată la orice etapă a procedurii de executare, la cererea unei părți în procedura de executare.

Invocă că, din materialele dosarului de executare gestionat este evident faptul că, părțile nu au înaintat nici o cerere în condițiile art.62 Cod de executare, precum și nu au avansat cheltuielile de executare în acest sens, în condițiile art.36 Cod de executare, circumstanțe în care, prin prisma prevederilor art.70 alin.(2) același Cod, se evidențiază caracterul declarativ al pretențiilor aduse executorului judecătoresc, or, părțile procedurii de executare nu au depus diligența cuvenită întru avansarea la contul curent special al executorului judecătoresc cel puțin a spezelor procedurii de executare necesare achitării trimerilor poștale.

A mai relatat reprezentantul reclamantului că, din 01.08.2016, data preluării dosarului de executare și pînă la 05.08.2016, data emiterii încheierii nr.056-706/2016 de strämütare nu a expirat termenul de 15 zile indicat la art.70 alin.(2) Cod de executare, astfel, eventualele ulterioare acțiuni în procesul de executare a documentului executoriu prenotat urmau a fi întreprinse deja de executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru, care a preluat executarea silită a documentului executoriu prenotat, iar, reclamantul a fost în imposibilitate obiectivă de a întreprinde acțiuni luînd în considerațiune strämütarea documentului executoriu.

Potrivit reprezentantului reclamantului, refuzul executorului judecătoresc de a petrece procedura de conciliere din motivele expuse supra poate fi calificat de părți ca un refuz de a săvârși un act de procedură și prin urmare este susceptibil de atac întru apărarea eventualului drept încălcat, cale de atac care nu a fost utilizată de partea interesată pentru a verifica eventuala ilegalitate a unui fapt (acțiune/inacțiune).

Subliniază că, părțile procedurii de executare în virtutea principiului disponibilității drepturilor procesuale oricînd își pot exercita un asemenea drept, fiind în drept la orice etapă și implicit în orice moment să înainteze executorului judecătoresc o cerere de inițiere a procedurii de conciliere, iar executorul să dispună și să citeze corespunzător părțile pentru conciliere, după achitarea taxelor în acest sens.

A notat reprezentantul că, legiuitorul prin norma de drept regăsită la art.32 alin.(2) Cod de executare, a instituit un caracter incontestabil al dreptului de dispoziție a creditorului asupra faptului determinării executorului judecătoresc care va gestiona dosarul său de executare, iar, acest drept nu poate fi limitat și în aceeași ordine de idei, evidențindu-se cu certitudine faptul că, institutul strämütării documentului executoriu nu poate sub nici un aspect să producă ca efect încălcarea drepturilor debitorului, or, legiuitorul în mod expres a instituit o limitare în dreptul debitorului de a contesta încheierea de strämütare în cazul emiterii acesteia la cererea creditorului următor. Însă, potrivit avocatului Chisilița Corneliu, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești de pe lîngă UNEJ nu a indicat nici tangențial dreptul pretins a fi încălcat prin emiterea încheierii de strämütare, care se bucură de caracter irevocabil și nici sub un aspect nu poate fi pusă în discuție.

A mai indicat că, în speță nu este conturată prezența unei hotărîri judecătorești de intentare a procedurii de insolabilitate, ci o etapă anterioară, etapă de instituire a perioadei de observație asupra debitorului pentru a se stabili capacitatea financiară a acestuia și, în acest caz, odată cu sesizarea incapacității de plată, pînă la emiteria unei hotărîri judecătorești de intentare a procedurii de insolabilitate operează doar o prezumție de incapacitate de plată, fapt care nu obligă executorul judecătoresc de a suspenda executarea documentului executoriu, iar astfel prevederile art.78 Cod de executare la această etapă sunt inaplicabile.

A mai menționat că, examinarea criticilor aduse de petiționar țin de competența exclusivă a instanței de judecată, iar, luând în considerație faptul că, părțile procedurii de executare silită prenotate supra au recunoscut în formă tacită legalitatea tuturor actelor și acțiunilor întreprinse de reclamant de marginea dosarului prenotat. denotă în mod evident ilegalitatea deciziei Colegiului disciplinar al

executorilor judecătorești din 06.07.2018, emisă în baza plîngerii din 04.12.17 depusă de SRL „Financial Investment Group”, invocând că, în speță sunt aplicabile în mod imperativ prevederile art.43 lit.e) și f) ale Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin Ordinul nr.96 din 20.02.2017 de către Ministerul Justiției.

Afirmă că, există probe pertinente și concludente că, plîngerea inițială pe marginea acestui caz a fost înregistrată la 10.08.2016 sub nr.582, fapt confirmat prin ștampila de intrare a UNEJ RM și viza de atragere la răspundere disciplinară exclusiv a executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru, atragînd atenția că reclamantul Bănărescu Anatolie nu a fost vizat în sesizarea nominalizată.

A menționat în acest sens avocatul că, la 15.11.2017, prin adresarea nr.863 a Președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care a acționat vădit cu depășirea atribuțiilor legale acordate prin art.43 alin.(2) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești și care uzînd de funcția sa în cadrul UNEJ, în interese personale, întru intimidarea reclamantului, a generat majorarea pretențiilor prin includerea din start, în cadrul sesizării formulate de petiționarul SRL „Financial Investment Group” înregistrată la 10.08.2016, sub nr.582, a indicat abuziv în mod direct persoana reclamantului Bănărescu Anatolie și calificînd din start acțiunile acestuia drept ilegale, cu depășirea atribuțiilor funcționale acordate.

Notează că, din conținutul sesizării citate supra, odată ce SRL „Financial Investment Group” a remis suplimentar poziția sa, ar exista o sesizare inițială, însă, contrar logicii și cu depășire a atribuțiilor acordate de Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin Ordinul Ministerului Justiției nr.96 din 20.02.2017, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești care este constituit pe lângă Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești care la rîndul său este condusă de Talmaci Roman, sub influența ultimului, care evident în coraport cu reclamantul Bănărescu Anatolie, se ghidează nu de prevederile legale ci de interese personale, a contribuit în mod abuziv la reținerea în conținutul deciziei nr.378/327 Dfa din 06.07.2018 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, ca sesizare de bază a sesizării SRL „Financial Investment Group” înregistrate la 04.12.2017 sub nr.378 (care vine ca supliment la o sesizare anterioară), camuflînd artificial în acest sens ilegal, respectarea termenului de prescripție regăsit la art.211 al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești. Or, reieșind din faptul că, plîngerea inițială pe marginea acestui caz a fost înregistrată la 10.08.2016, sub nr. 582, fapt confirmat prin ștampila de intrare a UNEJ RM, este evident că Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a acționat în mod concertat, delimitînd sesizarea de fond din 10.08.2016, de cererea suplimentară din 04.12.2017, circumstanțe ce elucidează caracterul clandestin al deciziei nr.378/327 Dfa din 06.07.2018 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și în mod separat gradul de credibilitate a deciziilor adoptate, precum și nivelul de independență a acestui organ în fața Președintelui Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești RM, în persoana lui Talmaci Roman, care în comun efort au falsificat datele, în special cu referire la sesizarea de fond, precum și au denaturant realitatea, prin adresarea nr.863 din 15.11.2017, generînd în mod artificial majorarea pretențiilor, întru atingerea scopurilor personale ale lui Talmaci Roman, Președinte al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, de a submina activitatea reclamantului Bănărescu Anatolie.

Invocă că, ilegalitatea deciziei contestate este elucidată și prin comportamentul abuziv manifestat de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești în coraport cu reclamantul executorul judecătoresc Anatolie Bănărescu, or, la 02.07.2018, în cancelaria UNEJ RM a fost înregistrată cererea reprezentantului reclamantului cu privire la amânarea ședinței numite pentru 06.07.2018, în legătură cu plecarea avocatului în concediu anual pe perioada 03.07.2018 – 09.07.2018, peste hotarele țării, în condițiile art.60 alin.(3) din Legea nr.1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, însă Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești a respins cererea în cauză examinînd sesizarea în fond în lipsa reclamantului, precum și a reprezentantului acestuia, lipsindu-l în mod ilegal de dreptul de a se apăra, a da explicații și a prezenta argumente în apărarea intereselor sale.

Subliniază că, până la data depunerii acțiunii în instanța de judecată, pe pagina web a Ministerului Justiției și a Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nu a fost publicată decizia motivată a Colegiului la plîngerea SRL „Financial Investment Group”.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2019, acțiunea a fost admisă, s-a anulat decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nr.378/237Dfa din 06.07.2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare.

La data de 25 februarie 2019, reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a declarat apel, solicitînd casarea hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2019 și pronunțarea unei hotărâri de respingere integrală a cererii.

În motivarea cererii de apel a menționat că instanța de fond, a reținut că, executorul judecătoresc, Bănărescu Anatolie, nu era obligat să suspende procedura de executare conform art. 78 alin. (1) Cod de executare, deoarece prin încheierea Curții de Apel Chișinău, nr. 21-623/16 din 19.08.2016, nu a fost intentată procedura de insolabilitate.

Susține că, instanța de fond, a motivat că, procedura de insolabilitate se declară prin Hotărâre, în calitate de act judecătoresc, dar nu prin încheiere, considerent din care, obligația suspendării conform art. 78 alin. (1) Cod de executare, nu era imputabilă executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie.

Menționează că, prin încheierea nr. 21-623/16 de către instanța de apel a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare, prin aplicarea sechestrului pe toate bunurile și corespondența debitorului (S.R.L. Financial Investment Group), fiind suspendate toate urmăriile individuale ale creditorilor și executările silite asupra bunurilor imobile ale debitorului.

Notează că, potrivit art. 5 alin. (8) din Lege insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate sunt definitive și executorii din momentul pronunțării. Totodată, în conformitate cu art. 16 alin. (1) Cod de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

A indicat că, prin Notificarea din 01.08.2016, S.R.L. ”Financial Investment Group”, a comunicat executorului judecătoresc,

Bănărescu Anatolie încheierea nr. 2i-623/16, fiind solicitată concomitent, suspendarea procedurii de executare. În mod similar, la 26.07.2016 și 27.07.2016, s-au efectuat înregistrările în Registrul bunurilor imobile și Camera înregistrării de Stat, vizavi de măsurile de interdicție impuse prin încheierea nr. 2i-623/16.

Menționează că, potrivit art. 508 alin. (1), alin. (2), lit. a), Cod Civil, drepturile de creanță, faptele sau raporturile juridice aferente imobilelor consemnate în registru devin opozabile terților numai prin notare. Sunt supuse notării în registru: a) punerea sub interdicție judecătorească și ridicarea acestei măsuri. Conform art. 78 alin. (1) lit. d) Cod de executare, executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul: d) insolvabilității debitorului - până la examinarea în fond a cauzei de insolvabilitate.

Afirmă că, având deplină cunoștință de cauză, despre faptul că, prin încheierea nr. 2i- 623/16, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în cadrul unui proces de insolvabilitate, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a neglijat obligațiile legale și nu a dispus suspendarea procedurii de executare în conformitate cu cerințele imperative ale legii.

Subliniază instanței de apel că circumstanțele factologice aferente înștiințării executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie despre solicitarea de suspendare a procedurii de executare, notările din Registrul bunurilor imobile și Camera înregistrării de stat, precum și obligativitatea suspendării procedurii de executare în temeiul art. 78 alin. (1) Cod de executare, au fost constatate în mod direct și indirect, prin Hotărârea irevocabilă nr. 25-752/16 din 12.03.2018 (i.e. pct. 62), considerent din care, toate aceste circumstanțe, se bucură de puterea lucrului judecat, iar conform art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Notează că, prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 21-834/18 din 28.06.2018, a fost menținută Hotărârea irevocabilă nr. 25-752/16 din 12.03.2018, unde instanța a motivat că, suspendarea procedurii conform art. 78 alin. (1) Cod de executare, era obligatorie și din atare considerente, a anulat procesul-verbal de sechestrul întocmit de către executorul judecătoresc, Tcacenco Alexandru, iar instanța de fond, împuternicită cu examinarea contestației depusă de executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, având deplină cunoștință despre precedentul Colegiului Curții de Apel Chișinău nu a motivat de ce a ajuns la o altă logică aferentă aplicabilității art. 78 alin. (1) Cod de executare.

Susține că, prin interpretarea oferită de către instanța de judecată normelor materiale incidente în prezenta speță, au fost anihilate efectele măsurilor de asigurare, dispuse printr-o încheiere definitivă, pronunțată în procedura de insolvabilitate de către o instanță ierarhic superioară.

Drept consecință, consideră că, instanța de fond a interpretat în mod eronat prevederile Legii insolvabilității, cât și prevederile Codului de executare, atunci când a statuat că, procedura de insolvabilitate, nu se dispune prin încheiere și că, executorul judecătoresc, Bănărescu Anatolie, nu era obligat să suspende procedura de executare.

A reținut instanța de fond că, procedura de conciliere prevăzută de art. 62 Cod de executare nu era obligatorie și nu trebuia petrecută de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, deoarece creditorul din procedura de executare, nu a manifestat intenția petrecerii acesteia.

Consideră aprecierile instanței de fond, ca fiind o interpretare eronată a normei materiale din art. 62 Cod de executare.

Afirmă că, potrivit constatărilor Colegiului Disciplinar, bazate pe Hotărârea nr. 25-752/16 din 12.03.2018, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, a deținut procedura de executare relevantă în perioada 01.08.2016-05.08.2016, adică 5 zile lucrătoare. Anterior, prin încheierea executorului judecătoresc Alexeenco Olga nr. 056- 706/2016 din 18.07.2016, odată cu intentarea procedurii de executare, a fost dispusă petrecerea procedurii de conciliere, la data de 01.08.2016, ora 10.30.

Menționează că, conform art. 62 alin. (1) Cod de executare, în termenul stabilit de executorul judecătoresc în încheierea de intentare a procedurii de executare, părțile sunt obligate să se prezinte în fața executorului judecătoresc pentru a li se comunica drepturile și obligațiile lor, inclusiv posibilitatea de conciliere sau, după caz, de determinare a modalității de executare și/sau a consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului. Contrar normelor imperative din Codul de Executare, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, având deplină cunoștință de cauză de faptul că, procedura de conciliere a fost stabilită pentru 01.08.2016, ora 10.30 și deținând în gestiune titlu executoriu la acea etapă, nu a petrecut procedura de conciliere.

Atrage atenția instanței de apel că, în cadrul dezbaterilor judiciare din instanța de fond, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, nu a infirmat faptul că nu a petrecut procedura de conciliere, iar conform art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Susține că, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie nu a prezentat nici o probă, atât în cadrul procedurii disciplinare, cât și în cadrul dezbaterilor din instanța de fond, că ar fi fost petrecută procedura de executare, iar conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Consideră că, nu suportă critici poziția instanței de fond, precum că, petrecerea procedurii de conciliere nu este obligatorie, or, petrecerea obligatorie a acesteia a fost stabilită prin încheierea executorului judecătoresc, care reprezintă un act de dispoziție obligatoriu, iar faptul reglementării imperative a procedurii de conciliere de către legiuitor, în cuprinsul art. 62, alin. (1) Cod de executare denotă în mod explicit caracterul obligatoriu al petrecerii acesteia.

Notează că, conform art. 8 din Legea nr. 113/2010, executorul judecătoresc este obligat: k¹) să prezinte, la solicitarea scrisă a Ministerului Justiției, Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești sau Colegiului disciplinar, copia de pe dosarul de executare,

autenticată de către executorul judecătoresc, și/sau alte informații privitor la activitatea sa profesională, iar în cazul prevăzut la art. 33 alin. (3) - originalele. Astfel, contrar obligațiilor legale, executorul judecătoresc, Bănărescu Anatolie nu a prezentat Colegiului Disciplinar copia procedurii de executare.

Consideră drept neîntemeiată poziția executorului judecătoresc, precum că, materialele procedurii de executare, ar fi fost ridicate de către C.N.A. sau transmise în întregime către executorul judecătoresc Tcacenco Alexandru, or, prin informația nr. 5488 din 30.05.2018, s-a stabilit cu certitudine că, C.N.A. a ridicat doar procedura de executare a executorului judecătoresc, Tcacenco Alexandru, iar executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie deține toate copiile procedurii de executare.

Subliniază că, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 113/2010, executorul judecătoresc este obligat să prezinte Colegiului disciplinar copia autenticată de pe materialele din dosarul de executare care este obiect al sesizării și orice alte acte relevante pentru pretențiile invocate în sesizare în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii copiei de pe sesizare. Drept urmare, deși în virtutea obligațiilor legale, executorul judecătoresc, Bănărescu Anatolie, deținea copiile procedurii de executare, ultimul a refuzat prezentarea materialelor către Colegiul Disciplinar, fapt care contravine prescripțiilor legale. La caz, instanța de fond, nu a motivat deloc și nu s-a referit la abaterea disciplinară aferentă neprezentării copiei procedurii de executare, de către executorul judecătoresc, Bănărescu Anatolie.

Invocă și faptul că, instanța de fond a constatat că executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, a fost atras la răspundere disciplinară, peste termenul de prescripție, prevăzut de Legea nr. 113/2010.

Poziția dată o cataloghează ca fiind eronată și contrară circumstanțelor factologice și legale, or, conform art. 22¹ alin. (1) din Legea nr. 113/2010, executorul judecătoresc poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de un an de la data când săvârșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută, dar nu mai târziu de doi ani de la săvârșirea acesteia. Astfel, legea prescrie în mod explicit că, executorul judecătoresc, vinovat de comiterea abaterii disciplinare, poate fi atras la răspundere disciplinară, în termen de 2 ani de la comiterea acesteia. În speță, faptele pentru care este sancționat executorul judecătoresc, Bănărescu Anatolie, au fost săvârșite în perioada 01.08.2016-05.08.2016, iar Decizia Colegiului Disciplinar, datează din 06.07.2018, prin urmare acesta a fost sancționat în termenul legal de 2 ani.

Totodată, consideră drept neîntemeiată poziția instanței de fond, precum că, Colegiul Disciplinar, ar fi avut cunoștință de cauză despre abaterile disciplinare săvârșite de către executorul judecătoresc, Bănărescu Anatolie, începând cu 20.09.2016, atunci când a fost depusă plângerea inițială pe marginea acțiunilor executorului judecătoresc, Tcacenco Alexandru.

Subliniază instanței de apel că, atare constatări nu prezintă legătură cauzală cu abaterile disciplinare imputate executorului judecătoresc, Bănărescu Anatolie, or, Colegiul Disciplinar, nu poate sesiza abateri disciplinare din oficiu, iar plângere pe marginea faptelor executorului judecătoresc, Bănărescu Anatolie, a fost depusă de către S.R.L. "Financial Investment Group", abia la 04.12.2017, considerent din care, de la acea etapă, Colegiul Disciplinar, a și purces la examinarea temeiniciei acesteia.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În această ordine de idei, Colegiul civil conchide că potrivit materialelor cauzei, la data de 14 februarie 2019, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani a pronunțat dispozitivul hotărârii, astfel, instanța de apel conchide apelul declarat la data de 25 februarie 2019, ca fiind depus în termenul legal.

În ședința instanței de apel, reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, avocatul Grosu Adrian a susținut cererea de apel solicitând admiterea acesteia.

Intimatul executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie și reprezentantul acestuia, avocatul Chisilița Corneliu în ședința instanței de apel au solicitat respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Audiind părțile, studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din considerentele ce urmează.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) Cod administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

Prin prisma art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate pînă la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod.

Din sensul normei de drept enunțate rezultă că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate doar a noilor reglementări procedurale. Prin urmare, Completul de contencios administrativ va judeca apelul în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a noilor reglementări procedurale.

La caz, se va accentua că, procedura administrativă a fost inițiată la 06 august 2018, fiind reglementată de Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, iar în cazul în care, procedura prealabilă, după intrarea în vigoare a Codului administrativ, se referă la o procedură administrativă inițiată pînă la 1 aprilie 2019, de asemenea se vor aplica dispozițiile legale vechi, care reglementau aceste instituții.

Conform prevederilor art. 195 Cod administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform

prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepția art.169–171.

Potrivit art.194 alin.(1) Cod administrativ, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

În conformitate cu prevederile art.231 alin.(2) din Codul administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

În baza art.219 alin.(1) – (3) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Conform art. 240 alin.(1) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanța de apel adoptă una dintre următoarele decizii:
a) respinge apelul.

În speță, Colegiul consideră că hotărîrea contestată a fost adoptată în conformitate cu normele de drept material și procedural și este bazată pe aprecierea corectă și completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ este considerată legală și întemeiată.

În conformitate cu materialele cauzei, Colegiul constată cu certitudine că, la data de 06 august 2018, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei nr.378/237 Dfa din 06.07.2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare.

Instanța de apel reține și faptul că prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2019, acțiunea a fost admisă, s-a anulat decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nr.378/237Dfa din 06.07.2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare.

Prin prisma art.236 Cod Administrativ, instanța de apel consideră drept admisibilă cererea de apel declarată de către reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2019, emisă în cauza civilă sus menționată.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău susține soluția instanței de fond ca fiind legală și întemeiată, din următoarele considerente.

La caz, Colegiul atestă că, obiectul material al prezentei acțiuni civile îl constituie anularea deciziei nr.378/237 Dfa din 06.07.2018, emisă de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare.

În acest context, instanța de apel constată că din materialele cauzei, s-a stabilit că, în rezultatul examinării plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017 privind actele executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, emise în procedura de executare silită a documentului executoriu nr.2i-298-1/16, Colegiul disciplinar a constatat în acțiunile executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie abateri disciplinare, fiind dispusă în privința acestuia sancțiunea disciplinară sub formă de amendă.

Subsecvent, instanța reține că din textul dispozitivului deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești nr.378/237 Dfa din 06.07.2018 /f.d.26-36/ se desprinde că, Colegiul disciplinar a constatat, printre altele, abateri disciplinare prevăzute în art.21 alin.(2) lit.lit.b/1) și e) al Legii nr.113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, în acțiunile executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie, expuse în sesizarea nr.378 din 04.12.2017 și, anume: b) încălcare gravă sau sistematică a obligațiilor profesionale stabilite de lege; e) încălcarea, din motive imputabile executorului judecătoresc, a termenului de îndeplinire a acțiunilor procedurale sau refuzul nemotivat de a efectua acte de executare.

Totodată din conținutul motivat al deciziei contestate instanța de judecată notează că, pentru a ajunge la concluzia privind comiterea de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a abaterilor disciplinare indicate reclamate de către SRL „Financial Investment Group”, Colegiul disciplinar a reținut, în principal, că, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a deținut în gestiune documentul executoriu nr.2i-298-1/16 pentru perioada 01.08.2016-05.08.2016, însă, contrar dispoziției date în încheierea Curții de Apel Chișinău nr.2i-623/16 din 18.07.2016, precum și a prevederilor art.78 alin.(1) lit.d) Cod de executare, având obligația de a suspenda procesul de executare silită a documentului executoriu notat, a dispus strămutarea acestuia în gestiunea executorului judecătoresc Tcacenco Alexandru.

Concomitent, în sensul justificării soluției de constatare a abaterii și de sancționare, Colegiul a reținut că, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, cunoscând despre faptul că, deși în procedura de executare notată a fost stabilită ședința de conciliere a părților pentru data de 01.08.2017, aceasta nu a avut loc din motivul absenței executorului judecătoresc.

Corespunzător, Colegiul disciplinar a conchis că, executorul judecătoresc, contrar prevederilor art.62 Cod de executare, nu a

asigurat părților dreptul de conciliere.

În conformitate cu prevederile art.21 din Legea privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc răspunde disciplinar pentru săvârșirea unei abateri disciplinare. Constituie abatere disciplinară: a) nerespectarea secretului profesional; b¹⁾ încălcarea gravă sau sistematică a obligațiilor profesionale stabilite de lege; b²⁾ încălcarea modului și a termenelor de comunicare a actelor întocmite de executorul judecătoresc părților în procedura de executare și/sau reprezentanților acestora, neacordarea posibilității de a lua cunoștință sau de a efectua copii de pe materialele din dosarul de executare; c) săvârșirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale ori bunelor moravuri; d) tergiversarea sistematică sau neglijența gravă în efectuarea lucrărilor legate de procedura de executare; e) încălcarea, din motive imputabile executorului judecătoresc, a termenului de îndeplinire a acțiunilor procedurale sau refuzul nemotivat de a efectua acte de executare; e¹⁾ încălcarea modului de evidență, pregătire și păstrare a arhivei; f) încălcarea gravă a Codului deontologic; g) nerespectarea hotărârilor organelor profesionale ale executorilor judecătorești; h) absența nejustificată de la birou mai mult de două zile lucrătoare consecutive; i) constatarea incapacității profesionale, exprimată și prin anularea irevocabilă de către instanța de judecată a unui număr de executări silit reprezentând 10% din dosarele de executare sau a unor acte de executare, întocmite în cel mult 20% din dosarele de executare, instrumentate într-un an calendaristic; j) neprezentarea materialelor solicitate de către Ministerul Justiției, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești sau Colegiul disciplinar în vederea exercitării de către acestea a atribuțiilor lor legale/statutare; k) obstrucționarea în orice mod a exercitării atribuțiilor controlorilor de supraveghere a activității executorului judecătoresc; l) exercitarea calității de executor judecătoresc pe durata suspendării activității sau exercitarea activității de executor judecătoresc contrar prevederilor legale privind competența teritorială.

Totodată instanța consideră justă aplicarea de către instanța de fond a prevederilor Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr.96 din 20.02.2017, care stabilește modul de organizare a activității, atribuțiile Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, precum și modul de examinare a sesizărilor privind tragerea la răspundere disciplinară a executorilor judecătorești.

În conformitate cu prevederile pct.52 din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin ordinul Ministerului Justiției nr.96 din 20.02.2017, examinarea abaterilor disciplinare are la bază următoarele principii: a) prezumția nevinovăției – executorul judecătoresc se prezumă a fi nevinovat; b) garantarea dreptului la apărare – executorul judecătoresc are dreptul de a fi audiat, de a prezenta opinia, dovezi în apărarea sa și de a fi asistat de un avocat sau un reprezentant; c) celeritatea procedurii disciplinare – Colegiul este obligat să examineze fără întârziere sesizarea, cu respectarea drepturilor persoanelor implicate și a regulilor prevăzute de reglementările în vigoare; d) gradualitatea și proporționalitatea sancțiunii aplicate – la examinarea abaterilor disciplinare se asigură un raport echitabil între gravitatea abaterii, circumstanțele săvârșirii acesteia și sancțiunea disciplinară aplicată, coroborată cu aplicarea anterioară a altor sancțiuni disciplinare în privința aceluiași executor judecătoresc; e) unicitatea sancțiunii – pentru o abatere disciplinară nu se poate aplica decât o singură sancțiune disciplinară; f) contradictorialitatea – fiecare parte trebuie să probeze faptele invocate, iar sesizarea se examinează, reieșind din solicitările ce se conțin în ea.

Aderent pct.57 din Regulament prevede că, în cazul când, prin votul membrilor Colegiului, s-a constatat existența abaterii disciplinare, executorului judecătoresc i se aplică una din sancțiunile disciplinare prevăzute la art.24 alin.(1) din Lege, luând în considerație următoarele elemente cumulative: a) caracterul și gravitatea abaterii; b) împrejurările în care abaterea a fost săvârșită; c) cauzele și consecințele abaterii; d) gradul de vinovăție al executorului judecătoresc; e) conduita executorului judecătoresc; f) impactul faptei asupra imaginii profesiei de executor judecătoresc.

La caz referitor la constatările Colegiului privitor la omisiunea de suspendare a procesului de executare în litigiu cu punerea la baza acestui procedeu încheierea Curții de Apel Chișinău nr.2i-623/16 din 18.07.2016, instanța de apel reține următoarele.

În speță instanța de apel reține că, documentul executoriu nr.2i-623/16 a fost emis în temeiul hotărârii Curții de Apel Chișinău din 11.07.2016, prin care s-a dispus declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 25.04.2014, încheiat între SRL „Servivet” și SRL „Financial Investment Group” privind înstrăinarea bunurilor imobile amplasate în mun.Chișinău, str.Uzinelor 2 și obligarea SRL „Financial Investment Group” să restituie bunurile obținute prin tranzacția anulată, agentului economic SRL „Servivet”.

Totodată instanța reține că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău nr.2i-623/16 din 18.07.2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către SRL „Financial Investment Group” privind intentarea procedurii de insolabilitate în privința SRL „Financial Investment Group”. Concomitent, prin aceeași încheiere, în scopul prevenirii modificării stării bunurilor SRL „Financial Investment Group”, în perioada derulării procesului de insolabilitate, a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu Legea insolabilității.

În speță, instanța reține ca întemeiate concluziile instanței de fond care a conchis că Colegiul disciplinar nu a ținut cont de faptul că, prin actul judecătoresc enunțat, s-a dispus primirea spre examinare a cererii introductive depusă de către SRL „Financial Investment Group” privind intentarea procedurii de insolabilitate în privința SRL „Financial Investment Group”, dispoziție a instanței care sub nici o condiție nu poate fi interpretată drept hotărâre de intentare a procedurii de insolabilitate, stare de drept care ar identifica agentului SRL „Financial Investment Group” statut de persoana aflată în procedură de insolabilitate pentru a fi aplicate prevederile art.78 alin. (2) lit.d) Cod de executare.

Corespunzător, instanța constată că, la data și în circumstanțele indicate în speță, în special decizia contestată, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie nu dispunea de temei legal în sensul obligativității de a suspenda executarea documentului executoriu, sub sancțiunea diminuării drepturilor creditorului.

Referitor la încălcarea de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie a prevederilor art.62 Cod de executare, instanța reține următoarele.

Conform art. 62 alin. (1) Cod de executare, în termenul stabilit de executorul judecătoresc în încheierea de intentare a

procedurii de executare, părțile sunt obligate să se prezinte în fața executorului judecătoresc pentru a li se comunica drepturile și obligațiile lor, inclusiv posibilitatea de conciliere sau, după caz, de determinare a modalității de executare și/sau a consecutivității de urmărire a bunurilor debitorului.

În această ordine de idei, Colegiul civil reține că, deși reprezentantul SRL „Financial Investment Group” pretinde încălcarea dreptului la conciliere de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, în calitate de debitor în procedura de executare nominalizată din conținutul deciziei contestată, instanța de judecată denotă lipsa vreo unei constatări asupra faptului că, creditorul executării ar fi acceptat concilierea, inițierea acesteia fiind împiedicată exclusiv de acțiunile executorului judecătoresc.

Corespunzător, în circumstanțele expuse, instanța de apel consideră că, acțiunile executorului Bănărescu Anatolie nu pot fi reținute cu titlu de încălcare a dreptului de conciliere a petiționarului indicat, pasibile tragerii la răspundere disciplinară.

În partea neprezentării de către executorul judecătoresc a copiei procedurii de executare, se reține faptul că procedura de executare a fost strămutată la cererea creditorului către executorul judecătoresc A.Tcacenco, iar conform art.32 al.(3) Cod de Executare, după rămânerea definitivă a încheierii, executorul judecătoresc transmite documentul executoriu, împreună cu copia de pe procedura de executare, anexînd borderoul de calcul al cheltuielilor de executare, prin urmare de către apelant nu a fost combătută afirmația intimatului, precum că a fost în imposibilitate de a prezenta atît procedura de executare, care a fost ridicată de către colaboratorii CNA, cît și copia procedurii de executare, care a fost transmisă executorului judecătoresc A.Tcacenco care a preluat executarea documentului executoriu.

În baza art. 21¹ al.(1) al Legii privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de un an de la data cînd săvîrșirea abaterii disciplinare a devenit sau trebuia să devină cunoscută, dar nu mai tîrziu de doi ani de la săvîrșirea acesteia.

În speță, Colegiul civil reține că, din înscrisurile anexate la materialele pricinii (f.d.99-102), cel tîrziu la data de 20.09.2016, Colegiului disciplinar a executorilor judecătorești i-a devenit cunoscut faptul comiterii către Bănărescu Anatolie a unor acțiuni/acte în cadrul executării silite a documentului executoriu din speță reclamate de către SRL „Financial Investment Group” drept abateri disciplinare.

Corespunzător, instanța de apel reține că în circumstanțele art.21/1 Cod de executare, cel tîrziu către data de 20.09.2017, Colegiul disciplinar urma să se pronunțe pe acest caz. În speță, însă, Colegiul disciplinar a intervenit cu constatarea privind existența în acțiunile executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie a abaterii disciplinare, preținse a fi comise în procesul executării documentului executoriu nr.2i-298-1/16, abia la 06.07.2018 prin pronunțarea deciziei contestate corespunzător, depășind astfel termenul limită de tragerea la răspundere disciplinară în condițiile speței cu mai mult de opt luni, iar drept urmare, pentru aceste condiții, decizia este anulabilă pe motivele încălcărilor de procedură.

În consecință, instanța de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanțe.

Din considerentele menționate, Colegiul civil consideră necesar de a respinge apelul declarat de reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei nr.378/237 Dfa din 06.07.2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL „Financial Investment Group” la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare.

Conform art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a pricinii.

În acest sens, Colegiul consideră oportun de a relata prevederile art. 94 alin. (1) CPC, care reglementează că instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pîrîtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Prin urmare, Colegiul reține că partea care a avut cîștig de cauză nu a solicitat încasarea cărorva cheltuieli de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) lit. a), art.258 Cod Administrativ, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel depusă de reprezentantul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 februarie 2019, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie împotriva Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei nr.378/237 Dfa din 06.07.2018, emisă în temeiul plîngerii depusă de SRL

executorului judecătoresc cu privire la anularea deciziei nr.5/8/2017. Dia din 06.07.2018, emisa în temeiul pîngei depusa de SRL "Financial Investment Group" la data de 04.12.2017, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 12000 lei pentru comiterea abaterii disciplinare.

Decizia este definitivă și irevocabilă din data pronunțării.

Președintele completului,

Judecător

Anatolie Minciuna

Judecători:

Victoria Sîrbu

Viorica Mihaila